

انحطاط اتحادیه های کارگری در ویتنام

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

ششم تیر هشتاد و هفت

ویتنام از جمله کشورهای است که سیل سرمایه های شرکت ها و انحصارات عظیم صنعتی و مالی دنیا را به سوی خود سرازیر ساخته است. نیروی کار شبه رایگان کارگران این کشور گنج بادآورده فناپذیری است که کرکسان مرده خوار صاحب سرمایه از همه سو برای استثمار وحشیانه آن دندان تیز کرده و به سوی آن هجوم آورده اند. شدت استثمار نیروی کار در اینجا مافوق همه معیارهای متعارفی است که اینجا و آنجا در گزارش های رسمی دنیای سرمایه داری انعکاس می یابد. دستمزد کارگران از ۶۰ دلار آمریکا در ماه تجاوز نمی کند. روزانه کار بسیار طولانی و توان فرسا است. شرایط کار دردآور و آزار دهنده و بیش از حد فرساینده است. بر اساس آنچه که حتی در روزنامه های رسمی محافل مختلف سرمایه جهانی درج شده بهای تمام شده یک جفت کفش « نایک » در ویتنام از ۲ دلار بالاتر نمی رود. تنها علت سطح بسیار نازل هزینه تولید کفش برای کارتل عظیم « نایک » در این کشور همان ارزانی هولناک و جنایتکارانه نیروی کار طبقه کارگر است. « نایک » این کفش ها را در بازار کشورهای اروپایی با بهای ۶۰ دلار به دست مشتریان خود می رساند. نرخ استثمار کارگران توسط تراست عظیم صنعتی مذکور رقمی حیرت آور است. این نرخ از ۱۰۰۰۰ درصد افزون است.

وضعیت مرگبار بالا گسترش روز افزون موج مبارزات کارگران ویتنام را به دنبال داشته است. آنان فقط از آغاز سال میلادی جاری تا کنون یعنی در طول کمتر از ۶ ماه ۳۳۰ اعتصاب عظیم را علیه شدت مرگ آفرین استثمار سرمایه سازمان داده اند. صدها هزار کارگر در این اعتصاب شرکت کرده و در طول این اعتصابات زیان های بسیار عظیمی را بر صاحبان سرمایه ها وارد ساخته اند.

نکته بسیار اساسی و قابل توجه این است که کل ۳۳۰ اعتصاب سازمان یافته کارگران در طول این ۶ ماه همه بدون استثنا در خارج از مدار دخالت اتحادیه های کارگری صورت گرفته و اتحادیه ها در هیچ موردی هیچ نوع توافقی با این اعتصاب ها نداشته اند. از این مهم تر، به اعتراف صریح سران اتحادیه های کارگری ویتنام این نهادها تمامی تلاش و توان توطئه پردازی و ترفندبازی خویش را به کار گرفته اند تا شاید از سازمانیابی این اعتصابات جلوگیری کنند، اما در هیچ موردی موفق نشده اند.

داستان ضدیت اتحادیه های ویتنام با جنبش کارگری به همین جا ختم نمی شود. این داستان بحق برای همه کارگران دنیا و به طور اخص برای توده های طبقه کارگر ایران بسیار درس آموز است. روال معمول کار سندیکالیست ها و رفرمیست های فعال در جنبش کارگری دنیا و از جمله جنبش کارگری ایران این است که به کارگران می گویند: سندیکا و اتحادیه درست کنید تا از طریق آن ها حقوق خویش را از سرمایه داران بگیرید. این ها دروغ می گویند و آنچه هم اکنون در ویتنام جریان دارد بهترین و گویاترین شاهد دروغگویی این آدم ها است. در ویتنام، اتحادیه ها نه تنها هیچ اعتصاب کارگری را سازمان نداده و نمی دهند، نه تنها با هیچ اعتصابی همسویی نمی کنند، بلکه با همه توان برای

متقاعد کردن توده کارگر به قبول حداکثر شدت استثمار سرمایه تلاش می کنند.

در ویتنام هیچ کارگری برای پیشبرد مبارزه طبقاتی خود علیه سرمایه به اتحادیه رجوع نمی کند. زیرا به تجربه دریافته است که سندیکاها و اتحادیه ها ظرف مبارزه او علیه سرمایه و شدت استثمار سرمایه داری نیستند. بر عکس، این سرمایه داران و صاحبان تراست های عظیم سرمایه داری ممالک مختلف جهان هستند که مرتب به اتحادیه های کارگری رجوع می کنند و این اتحادیه ها را به خاطر درماندگی و ناتوانی شان در خاموش ساختن شعله مبارزه و اعتصاب کارگران سرزنش می کنند!

آخرین نکته که کمتر از سایر نکات جالب نیست این است که اتحادیه ها در پاسخ اعتراض کارفرمایان و صاحبان سرمایه هیچ به آن ها نمی گویند که مثلاً کارگران زیر فشار گرسنگی و فلاکت و شدت استثمار مجبور به مبارزه هستند، نه. آن ها اصلاً این حرف را نمی زنند. زیرا اساساً چنین عقیده ای ندارند. سخن آن ها خطاب به صاحبان سرمایه و کارفرمایان این است که ما برای مهار مبارزات کارگران و جلوگیری از وقوع اعتصابات هر کاری از دستان آمده کرده ایم و می کنیم، اما کارگران ما را قبول ندارند و به حرف های ما گوش نمی دهند.

عبارت بالا راست ترین و چه بسا تنها سخن راستی است که جنبش اتحادیه ای در ویتنام و سایر کشورهای دنیا به زبان رانده است. باز هم جالب و شنیدنی است که عوامل همین اتحادیه ها اضافه می کنند که کارگران خودشان بدون هیچ نیاز به ارتباط با ما بسیار سریع مبارزاتشان را سازمان می دهند و اعتصابات وسیع راه می اندازند. وقوع ۳۳۰ اعتصاب « غیرقانونی» در عرض کمتر از ۶ ماه و سرشکن کردن دنیایی ضرر و زیان بر گرده سرمایه های عظیم بین المللی خود بهترین گواه صحت این مدعا است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

۱۳۸۷/۴/۲

www.hamaahangi.com

hamaahangi@gmail.com